

[Søren Jensen.]

være rigtigt at foretage ændringer vedrørende de her nævnte forhold, og jeg skal derfor på det samlede udvalgs vegne anbefale lovforslagets overgang til og vedtagelse ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om kongelig udnævnelse og åremålsansættelse af visse tjenestemænd.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 95) findes i tidenden sp. 3032, lønningsudvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1319).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ivar Nørgaard: Under første behandling havde jeg lejlighed til at fremsætte nogle kritiske bemærkninger. Dels kritiserede jeg det antal kongelig udnævnte, der ville blive resultatet, hvis vi gennemførte lovforslaget i den fremsatte form, dels vendte jeg mig mod en bestemmelse vedrørende åremålsansættelsen, hvor man havde placeret det vigtige ord „mindst“ i § 7, stk. 2, således at det kom til at fremgå, at man under alle omstændigheder faktisk skulle have bedre løn-

og ansættelsesvilkår, end man ville have fået, hvis man ikke i mellemtiden var blevet åremålsansat.

Efter drøftelser i udvalget er samtlige medlemmer blevet enige om at stille ændringsforslag på disse to områder, som helt tilgodeser de synspunkter, jeg gav udtryk for på socialdemokratiets vegne, og det kan vi naturligvis kun være fuldt ud tilfredse med.

Jeg skal derfor ikke sige meget ved denne anden behandling. Kun skal jeg lige tage et spørgsmål op, som bliver drøftet og også har været ført frem i avisernes diskussioner. Det er jo en kendt sag, at det ikke ser ud til, at tjenestemændene og cheferne i de forskellige styrelser er alt for ivrige efter at gennemføre åremålsansættelser. Det fremgik allerede af, at den første procedure ikke kunne gennemføres. Man havde jo påtænkt en procedure, hvorefter man på forhånd skulle have fastlagt, hvilke bestemte stillinger man kunne have åremålsansættelse i. Når det ikke blev gennemført, sådan som vi havde forestillet os det, skyldtes det helt enkelt; at der ikke var tilstrækkeligt med forslag fra styrelserne.

Det har så afstedkommet en skepsis med hensyn til, om det overhovedet vil lade sig gøre at få et vist antal stillinger lavet om til åremålsstillinger. Man har bl. a. nævnt, at det kunne vanskeliggøre den ønskelige udvikling, at vi slettede ordet „mindst“, for så var det, som om stillingerne nu ikke mere ville være så attraktive.

Derom vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde under første behandling, at det afgørende må være, at de løn- og ansættelsesvilkår, der kommer til at gælde for åremålsansættelsen, som sådanne bliver så attraktive som muligt, bl. a. ved at man kan tilbyde særlige pensionsvilkår som betaling for åremålsansættelsen, men i øvrigt også ved at man kan give andre løn- og ansættelsesvilkår end for den almindelige tjenestemandsstilling — men derimod ikke ved at man derefter ligesom kan smugle nogle opnormeringer ind og dermed få en oppustning af overordnede stillinger.

Dette mener jeg der nu er fuld forståelse for i tinget efter det ændringsforslag, der i enighed er tiltrådt, og jeg skal derfor på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse ved tredje behandling.